

ED-18

ความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
วิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์

Anxiety for Speaking English of vocational certificate students,
Kuvanan Technology College

ณัฐสุดา เพชรวงศ์¹ วันชัยศิริ พลหาญ² ธีรดา ศิริภิมรมย์³ และเกษษณะ เรืองสูงเนิน⁴

Natsuda Petchwong, Wanchaisiri Phonhan², Teerada Siripiom³, and Kitsana Roengsungnoen⁵

¹ นักวิชาการศึกษา ฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร

² รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ จังหวัดขอนแก่น

³ อาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร

⁴ อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร

อีเมล: kitsana14559@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 175 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งแบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่นักเรียนมีความวิตกกังวลระดับมากที่สุด ได้แก่ 1) นักเรียนรู้สึกประหม่าเมื่อใช้ภาษาอังกฤษสนทนากับคนที่คุ้นเคย และประเด็นที่นักเรียนมีความวิตกกังวลระดับมาก ได้แก่ นักเรียนจะตื่นเต้นหากพูดภาษาอังกฤษโดยไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า อีกทั้งเมื่อนักเรียนรู้สึกประหม่าเพราะมักจะลืมในสิ่งที่ตั้งใจจะพูด และนักเรียนกลัวที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแสดงความคิดเห็นอย่างไม่เป็นทางการ

คำหลัก: ความวิตกกังวล การพูดภาษาอังกฤษ และนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ

Abstract

The objectives of the study were to study the anxiety in English speaking of students at the Vocational Certificate level at Kuvanan Technology College. The sample group consisted of 175 vocational certificate students using a simple random sampling method. The research tool was the English-speaking Anxiety Questionnaire. The whole questionnaire had a confidence value of 0.89, using statistics for data analysis and processing for mean and standard deviation. The results showed that the students' overall anxiety in English was moderate.

The results of the research showed that: 1) The students became nervous when speaking English with familiar people. And the issue that students have high level of anxiety is that students get excited if they speak

English without prior preparation. Also, when students are nervous because they tend to forget what they intended to say. And students are afraid to use English to express their opinions informally.

Keywords: Anxiety, English speaking, and Vocational Certificate Students.

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยังสำคัญอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารทั้งทางการเรียน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งจะเห็นได้ว่าทักษะภาษาทั้ง 4 ด้านก็คือ ด้านทักษะการฟัง ด้านทักษะการพูด ด้านทักษะการอ่าน และด้านทักษะการเขียน เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องเรียนรู้และจะต้องศึกษาภาษาอังกฤษให้เกิดความเข้าใจถึงภาษาอังกฤษ (Khumkaew, 2004) ท่านเคยสงสัยไหมว่า “เหตุใดแม้เด็กไทยแทบทุกคนจะเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ชั้นอนุบาล” แต่กลับพบว่าเด็กไทยเป็นจำนวนมากไม่สามารถที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ซึ่งแม้ว่าเป้าหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จะกำหนดให้นักเรียนมีความสามารถทางทักษะภาษาอังกฤษในการสื่อสารที่เหมาะสมของแต่ละระดับชั้นนั้นๆ กลับพบว่าเด็กไทยส่วนใหญ่ยังไม่มีทักษะด้านการสื่อสารเท่าที่ควร ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้การฟังการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของเด็กไทยไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรก็คือ เด็กไทยมีความกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เช่น มีความกังวลที่จะออกเสียง มีความกังวลในการที่จะสนทนากับครูผู้สอน อีกทั้งมีความกังวลและกลัวที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ เพราะเมื่อสื่อสารออกไปแล้วมีความกังวลที่ภาษาอังกฤษจะไม่ตรงตามหลักไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษ เป็นต้น (Richards & Lockhart, 1996 อ้างถึงใน อรรถวรรณ สีนารุณ, 2563)

ความวิตกกังวล หมายถึง ความรู้สึกทางอารมณ์ ที่ประเมินว่าเป็นอันตรายต่อตนเองและไม่มีความปลอดภัย ซึ่งส่งผลให้เกิดความรู้สึกไม่สบายใจ ความไม่มั่นใจ ความหวาดหวั่น ความตึงเครียด ความเกรงกลัว และความตื่นกลัว ซึ่งส่งผลให้เป็นผลเสียต่อสุขภาพและของบุคคล หากมีความวิตกกังวลมากๆหรือเป็นระยะเวลานาน (กิตติศักดิ์ คัมภีระ, 2562) การที่นักเรียนมีความวิตกกังวลมากจนเกินไป อาจส่งผลให้เกิดความขาดความมั่นใจในตัวเองและไม่กล้าที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เป็นต้น ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่เติบโตในโรงเรียนที่มีการสื่อสารแบบทางเดียว ครูผู้สอนจะทำหน้าที่สื่อสารเพียงผู้เดียว และส่วนใหญ่นักเรียนจะเป็นฝ่ายรับสารอย่างเดียว ไม่มีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นหรือตอบโต้กลับในการสื่อสาร ทำให้กลายเป็นคนขี้อาย และไม่คุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษ อีกทั้งไม่มีความมั่นใจในตนเองที่จะพูดสื่อสารกับครูผู้สอนในห้องเรียนหรือสถานการณ์ต่างๆในชั้นเรียน อีกทั้งมีความกังวลในเรื่องหลักไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษ ที่ยึดติดในกฎและกติกามารยาทของทางภาษา (Grammar & Pronunciation) จึงทำให้เด็กไทยมักจะกังวลเรื่องการใช้คำศัพท์ รูปแบบประโยค สื่อสารไม่ได้ (ณัฐฐันรี ฤทธิรัตน์, 2557)

วิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ จังหวัดขอนแก่น เป็นสถานศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ทำการเปิดสอนหลักสูตรประเภทอาชีวศึกษา ได้แก่ แผนกบริหารธุรกิจและแผนกช่างอุตสาหกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งทางตลาดแรงงานมีความต้องการแรงงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในสายอาชีพเป็นจำนวนมาก และต้องมีความรู้และความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ เช่น การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อให้สอดคล้องกับการค้าเสรีในอาเซียน ดังนั้น คณะผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของคนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติในส่วนของภาครัฐ ภาคเอกชน และส่วนราชการต่างๆ ของประเทศไทยในอนาคต อีกทั้ง ผลการวิจัยของการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ ภาคเรียนที่ 2/2564 จำนวน 320 คน (ฝ่ายวิชาการวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์, 2564)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ ภาคเรียนที่ 2/2564 ชั้นปีที่ 1-3 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ (Yamane, 1973) ได้จำนวน 175 คน โดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามของ (ประดิษฐ์ คำมุงคุณ และคณะ, 2562) เรื่องความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ โดยไม่มีการดัดแปลงใดๆทั้งสิ้น จำนวน 19 ข้อคำถาม ซึ่งแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19 ยังไม่ดีขึ้น เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2565 คณะผู้วิจัยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลของแบบสอบถามความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบออนไลน์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ จำแนกตามเพศ มีรายละเอียดดังนี้

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	86	49.1
หญิง	89	50.9
รวม	175	100

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 175 คน ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 89 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 และเพศชาย 86 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ จำแนกตามอายุ มีรายละเอียดดังนี้

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 19 ปี	56	32.0
20 – 21 ปี	58	33.1
มากกว่า 21 ปี	60	34.9
รวม	175	100

จากตารางที่ 2 พบว่า จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 175 คน ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ ส่วนใหญ่อายุมากกว่า 21 ปี มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมาเป็นอายุ 20 - 21 ปี มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 และอายุไม่เกิน 19 ปี มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ จำแนกตามผลการเรียน มีรายละเอียดดังนี้

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 3.00	44	25.1
3.01 – 3.50	70	40.0
3.51 – 4.00	61	34.9
รวม	175	100

จากตารางที่ 3 พบว่า จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 175 คน ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ ส่วนใหญ่มีผลการเรียน 3.01 -3.50 มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา มีผลการเรียน 3.51 – 4.00 มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 และมีผลการเรียนไม่เกิน 3.00 มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1 ตามลำดับ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ มีรายละเอียดดังนี้

	ประเด็นเนื้อหา	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ข้าพเจ้ามีความรู้สึกไม่มั่นใจในตัวเอง เมื่อพูดถึงภาษาอังกฤษในชั้นเรียน เช่น การแนะนำตนเอง การนำเสนอรายงาน เป็นต้น	2.07	0.38	น้อย
2	ข้าพเจ้ารู้สึกวิตกกังวลอย่างมาก เมื่อข้าพเจ้าถูกเรียกให้ตอบและให้พูดในชั้นเรียนในการพูดภาษาอังกฤษ	3.03	0.22	ปานกลาง
3	ข้าพเจ้ารู้สึกตกใจกลัวเมื่อ รู้ว่าตนเองไม่เข้าใจในสิ่ง อาจารย์กำลังพูดภาษาอังกฤษ	3.03	0.22	ปานกลาง
4	ข้าพเจ้ามีความวิตกกังวลหากสอบไม่ผ่าน วิชาการพูดภาษาอังกฤษ	3.02	0.18	ปานกลาง
5	แม้ว่าข้าพเจ้าจะเตรียมตัวในการพูดมาเป็นอย่างดีข้าพเจ้ายังรู้สึกวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ	2.06	0.33	น้อย

	ประเด็นเนื้อหา	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
6	ข้าพเจ้ารู้สึกวิตกกังวลว่าอาจารย์ภาษาอังกฤษจะแก้ไขข้อความผิดพลาดทันทีทันใดที่ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษผิด	2.07	0.36	น้อย
7	ข้าพเจ้ารู้สึกใจเต้นแรงและตัวสั่นเมื่อรู้ว่ากำลังจะถูกเรียกให้พูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	2.06	0.35	น้อย
8	ข้าพเจ้ารู้สึกกระวนกระวายและวิตกกังวลเมื่อไม่เข้าใจประโยคบางประโยคที่อาจารย์พูดเป็นภาษา	2.06	0.51	น้อย
9	ข้าพเจ้ารู้สึกกระวนกระวายและวิตกกังวลจนสิ่งของที่ข้าพเจ้าคือเรียนรู้มาหากต้องพูดในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย	3.99	0.18	มาก
10	ข้าพเจ้ามักจะวิตกกังวลว่านักเรียน คนอื่นจะพูดภาษาอังกฤษได้ดีกว่า	3.01	0.13	ปานกลาง
11	ข้าพเจ้าจะตื่นเต้นหากพูดภาษาอังกฤษโดยไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า	3.96	0.24	มาก
12	ในช่วงโมงเรียนภาษาผิดข้าพเจ้ารู้สึกกังวลเมื่อตอบคำถามที่ไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า	3.97	0.21	มาก
13	ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดที่ต้องพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าเพื่อนๆ	2.05	0.32	น้อย
14	เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเพราะมักจะลืมในสิ่งที่ตั้งใจจะพูด	4.00	0.15	มาก
15	ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าและสับสนเมื่อทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	2.07	0.42	น้อย
16	ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเมื่อพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ	2.07	0.42	น้อย
17	ข้าพเจ้ากลัวที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแสดงความคิดเห็นอย่างไม่เป็นทางการ	4.02	0.16	มาก
18	ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเมื่อใช้ภาษาอังกฤษสนทนากับคนที่คุ้นเคย	4.99	0.15	มากที่สุด
19	ข้าพเจ้ารู้สึกวิตกกังวลว่าจะพูดผิดเมื่อพูดภาษาอังกฤษ	4.98	0.16	มากที่สุด
	รวม	3.07	0.26	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 175 คน ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ พบว่า นักเรียนมีความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.07 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.26

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

คณะผู้วิจัยของสรุปและอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 175 คน ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 89 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 และเพศชาย 86 คน

คิดเป็นร้อยละ 49.1 และส่วนใหญ่อายุมากกว่า 21 ปี มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมาเป็นอายุ 20 - 21 ปี มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 และอายุไม่เกิน 19 ปี มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 และส่วนใหญ่มีผลการเรียน 3.01 -3.50 มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้ผลการเรียน 3.51 – 4.00 มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 และมีผลการเรียนไม่เกิน 3.00 มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1 ตามลำดับ

2.วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์

ผลการวิเคราะห์ พบว่า นักเรียนมีความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.26 ประเด็นที่นักเรียนมีความวิตกกังวลระดับมากที่สุด ได้แก่ (ข้อ 18) ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเมื่อใช้ภาษาอังกฤษสนทนากับคนที่คุ้นเคย (4.99) และประเด็นที่นักเรียนมีความวิตกกังวลระดับมากที่สุด ได้แก่ (ข้อ 11) ข้าพเจ้าจะตื่นเต้นหากพูดภาษาอังกฤษโดยไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า (ข้อ 14) เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเพราะมักจะลืมในสิ่งที่ตั้งใจจะพูด และ (ข้อ 17) ข้าพเจ้ากลัวที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแสดงความคิดเห็นอย่างไม่เป็นทางการ ตามลำดับ

ตอนที่ 2 อภิปรายผลการวิจัย

จากงานวิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ สามารถนำผลมาอภิปรายได้ดังนี้

นักเรียนมีความวิตกกังวลในระดับมากที่สุด คือ นักเรียนรู้สึกประหม่าเมื่อใช้ภาษาอังกฤษสนทนากับคนที่คุ้นเคย อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนเกิดความเขินอายกับคนคุ้นเคย จึงมีความรู้สึกไม่สบายใจที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกับคนคุ้นเคย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ (เสาวรส สารอรธ, 2560) ความวิตกกังวลเป็นความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคล ที่รู้สึกหวาดกลัว ไม่สบายใจ เกิดความตื่นเครียด ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ หรือเป็นผลงานจากการคาดการณ์ล่วงหน้าไปในทางที่ไม่ดีต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น เพื่อหาแนวทางที่จะหลีกเลี่ยงต่อสถานการณ์นั้นๆ ซึ่งเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ความเชื่อมั่นในตนเองลดลง เพราะยังมีความวิตกกังวลมากยิ่งขึ้นเท่าไร ความมั่นใจก็จะลดน้อยลงเท่านั้น ซึ่งอาจมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความรู้สึกมั่นใจในการเรียนหรือกระทำการกิจกรรมใดๆลดน้อยลงไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ชไมพร ชาญวิจิตร, 2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟัง การพูดและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.82/77.75เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีค่า เท่ากับ 0.5459 หรือคิดเป็นร้อยละ 54.59 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความสามารถทางพูดภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 78.88 5) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ($X = 4.29$) และ 6) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($X = 4.30$)

นักเรียนมีความวิตกกังวลในระดับมากที่สุด คือ นักเรียนจะตื่นเต้นหากพูดภาษาอังกฤษ โดยไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า นักเรียนรู้สึกประหม่าเพราะมักจะลืมในสิ่งที่ตั้งใจจะพูด และนักเรียนกลัวที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแสดงความคิดเห็นอย่างไม่เป็นทางการ อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนไม่ได้เตรียมตัวในการพูดภาษาอังกฤษ จึงอาจส่งผลทำให้ขาดความมั่นใจในการสื่อสาร

ภาษาอังกฤษ เพราะว่ามันไม่ได้มีการเตรียมตัวล่วงหน้า อีกทั้งทำให้เกิดความไม่มั่นใจที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษ จึงอาจส่งผลให้ตนเองล้มในสิ่งที่จะพูดสื่อสารออกไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ (สุริยะ ประทุมรัตน์, 2556) ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เป็นบุคลิกภาพส่วนหนึ่งของบุคคลที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกนึกคิดที่ติดตัวมาในการพูดภาษาอังกฤษ มองเห็นคุณค่าของตนเองด้วยความภาคภูมิใจ มีความมั่นคงทางอารมณ์ กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจกล้าเผชิญความจริง และกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ในการพูดภาษาอังกฤษ และรู้สึกว่าตนเป็นที่ชื่นชอบเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเกิดขึ้นจากประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมที่ได้รับและสะสมไว้ เป็นบุคลิกภาพที่ควรเสริมสร้างให้เกิดขึ้นในบุคคล ทำให้บุคคลตั้งศักยภาพของตนออกมาใช้เต็มที่ในการพูดภาษาอังกฤษปัจจัยที่สร้างความรู้สึกมั่นใจให้กับนักเรียนในการพูดภาษาอังกฤษ คือความสำเร็จที่เกิดขึ้นโดยตัวนักเรียนเองที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เช่น จากการใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ประดิษฐ์ คำมุงคุณและคณะ, 2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 ประเด็นที่นักศึกษามีความวิตกกังวลสูงสุด 3 อันดับแรก นักศึกษาจะตื่นเต้นหากต้องพูดภาษาอังกฤษโดยไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า รองลงมา นักศึกษามีความวิตกกังวลหากสอบไม่ผ่านรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษ และอันดับสุดท้าย นักศึกษารู้สึกกระวนกระวายและวิตกกังวลจนลืมสิ่งที่เคยเรียนรู้มาหากต้องพูดในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย ส่วนประเด็นที่นักศึกษามีความวิตกกังวลต่ำสุด 3 อันดับ สุดท้าย อันดับแรก นักศึกษารู้สึกประหม่าเมื่อใช้ภาษาอังกฤษสนทนากับคนที่คุ้นเคยรองลงมา นักศึกษารู้สึกอึดอัดที่ต้องพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าเพื่อนๆ และนักศึกษารู้สึกวิตกกังวลว่าอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษจะแก้ไขข้อผิดพลาดทันทีทันใดที่พูดภาษาอังกฤษผิด ตามลำดับ อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (เสาวรส สารอรุณ, 2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและลดความวิตกกังวลในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 อยู่ในระดับดี และ 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนมีความวิตกกังวลลดน้อยลงจากก่อนได้รับการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปศึกษาและปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ต่อไป
2. อาจารย์ผู้สอนควรตระหนักถึงเรื่องความวิตกกังวลของการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์ โดยให้การส่งเสริมให้นักเรียนรู้สึกว่าตนเองสามารถใช้ภาษาอังกฤษโดยไม่มีความวิตกกังวลใดๆ ทั้งสิ้น
3. ควรศึกษาวิจัยเรื่องความวิตกกังวลในเรื่องการพูดภาษาอังกฤษในกลุ่มเป้าหมายอื่นๆ เช่น เจ้าหน้าที่ ครูผู้สอน และบุคลากรในด้านอื่นๆ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กิตติศักดิ์ คัมภีระ. (2562). ผลของโปรแกรมการส่งเสริมการปรับตนเองต่อความวิตกกังวล การปฏิบัติ และพิสัยเคลื่อนไหวข้อเข้าของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดเปลี่ยนข้อเข่าเทียม. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

- ชไมพร ชาญวิจิตร. (2560). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟัง การพูดและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐ์นรี ฤทธิรัตน์. (2557). *ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและปัญหาในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ประดิษฐ์ คำมุง และคณะ. (2562). *ความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตลำปาง*. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 10 (ธันวาคม 2562), 5861 - 5871.
- ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์. (2564). สถิติจำนวนนักเรียนลงทะเบียนเรียน ประจำปี 2564. ขอนแก่น: ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคโนโลยีควานันท์.
- สุริยะ ประทุมรัตน์. (2556). *ผลการใช้สถานการณ์จำลองในวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ที่มีต่อความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เสาวรส สารอรุณ. (2560). *การใช้กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและลดความวิตกกังวลในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้ (ภาษาอังกฤษ): บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อรรธรณ สีนารุณ. (2563). *การสอนภาษาที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 30 - 40.
- Taro Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row Publications.
- Y. Khumkaew. (2004). *Developing Writing Ability through Making Notes Activity*. Master thesis: Kasetsart University.